

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ملکوت اخلاق

گلگشته در جلوه‌های رفتاری و گفتاری

پیامبر اعظم ﷺ

سیدحسین اسحاقی

اسحاقی، حسین - ۱۳۴۱ -

ملکوت اخلاق: گلگشته در جلوه‌های رفتاری و گفتاری پیامبر اعظم ﷺ / سیدحسین

اسحاقی؛ [تنهیه کننده] مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما. - قم: دفتر عقل، ۱۳۸۵.

۳۲۶ ص. -- (مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما؛ ۱۰۲۲)

ISBN 964-2761-00-9 ریال: ۲۲۰۰۰

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فبا.

كتابنامه: ص. [۳۱۹ - ۳۲۶] همچنین به صورت زيرنويس.

۱. محمد تقی، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت ۱۱ ق. -- کلمات قصار. ۲. احادیث شیعه -- قرن ۱۴. ۳. احادیث اخلاقی -- قرن ۱۴. ۴. اخلاقی اسلامی. الف. صدا و سیماي جمهوری اسلامی ایران. مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما. ب. عنوان. ج. عنوان: گلگشته در جلوه‌های رفتاری و گفتاری پیامبر اعظم ﷺ

۲۹۷ / ۲۱۸ BP ۱۴۲/۵/ ۷ مalf

ملکوت اخلاق

کد: ۱۰۲۴

نویسنده: سیدحسین اسحاقی

ویراستار: محمدصادق دهقان

تهیه کننده: مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما

ناشر: دفتر عقل

چاپ: نگارش

تاریخ چاپ: ۱۳۸۵

بها: ۲۲۰۰۰ ریال

نشان: قم، بلوار امین، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدار سیما

پست الکترونیکی: IRC@IRIB.ir

تلفن: ۰۲۶۱-۰۱۹۶۷۰-۰۱۰۵۰۱۰

شابک: ۹۶۴-۰۷۶۱-۰۰-۹ ISBN: 964-2761-00-9

فهرست

● بخش دوم: ۱۱۴ جلوه رفتاری و گفتاری پیامبر اعظم ﷺ ۵ فصل اول: اخلاق فردی

۲۷	درآمد	دیباچه
۳۰	اینه نبی ﷺ	۱
۳۱	۱. لباس و پوشش	۳
۳۲	۲. خوردن و آشامیدن	۳
۳۷	۳. بهداشت	۳
۴۰	۴. آراستگی	۱۱
۴۲	۵. خواب و استراحت	۱۶
۴۴	۶. توکل	۱۷
۴۶	۷. خداترسی و ذکر مدام	۱۸
۴۹	۸. قرآن خواندن	۱۹
۵۱	۹. عبادت رسول الله ﷺ	۲۰
۵۴	۱۰. نیایش	۲۰
۵۷	۱۱. نمازگزاری	۲۱
۶۰	۱۲. روزه	۲۲
۶۳	۱۳. همرنگی و دوری از تکلف	۲۳
۶۶	۱۴. انجام دادن کارهای شخصی	۲۳
۶۷	۱۵. حفظ زبان	۲۴

● بخش اول: مروارید نبوت در یک نگاه

۱۵۴	۴۷	۶۹	۱۶. شوخ طبیعی .....
۱۵۷	۴۸	۷۵	۱۷. استقامت و پایداری .....
۱۶۰	۴۹	۷۹	۱۸. نظم و انصباط .....
۱۶۱	۵۰	۸۴	۱۹. قناعت و ساده زیستی .....
۱۶۲	۵۱	۸۷	۲۰. دل سوزی .....
۱۶۵	۵۲	۸۹	۲۱. محکم کاری .....
۱۶۷	۵۳	۹۰	۲۲. خوش روسی .....
۱۷۰	۵۴	۹۳	۲۳. خوبشتن بر فرق خویشاوندان .....
۱۷۲	۵۵	۹۵	۲۴. محبت تبوی .....
۱۷۴	۵۶	۹۷	۲۵. حیای رسول اللہ ﷺ .....
۱۷۸	۵۷	۹۹	۲۶. شرح صدر و گذشت .....
۱۸۰	۵۸	۱۰۳	۲۷. صلابت و قاطعیت رسول اللہ ﷺ .....
۱۸۲	۵۹	۱۰۶	۲۸. زهد پیامبر اعظم ﷺ .....
○ فصل دوم: اخلاق خانوادگی			
۱۸۵	۶۰	۱۱۳	۲۹. خشوع .....
۱۸۷	۶۱	۱۱۴	۳۰. فروتنی .....
۱۸۹	۶۲	۱۱۶	۳۱. صبر و تحمل .....
۱۹۴	۶۳	۱۱۹	۳۲. وقت شناسی .....
۱۹۶	۶۴	۱۲۱	۳۳. عزت نفس .....
۱۹۸	۶۵	۱۲۴	۳۴. توبه و استغفار .....
۱۹۹	۶۶	۱۲۸	۳۵. سخاوت رسول اعظم ﷺ .....
۲۰۳	۶۷	۱۲۹	۳۶. شجاعت .....
۲۰۴	۶۸	۱۳۲	۳۷. تکبر گریزی .....
۲۰۶	۶۹	۱۳۴	۳۸. علم پیامبر اعظم ﷺ .....
۲۱۰	۷۰	۱۳۶	۳۹. گناه گریزی .....
○ فصل سوم: اخلاق اجتماعی			
۲۱۲	۷۱	۱۴۱	۴۱. تکریم دیگران .....
۲۱۵	۷۲	۱۴۳	۴۲. مدارا .....
۲۱۷	۷۳	۱۴۶	۴۳. خاموشی .....
۲۱۹	۷۴	۱۴۸	۴۴. دوراندیشی .....
۲۲۳	۷۵	۱۵۱	۴۵. فصاحت و بлагت .....
		۱۵۲	۴۶. علاقه به زادگاه .....

۱۰۷	۲۲۴	۷۶
۱۰۸	۲۲۷	۷۷
۱۰۹	۲۲۹	۷۸
۱۱۰	۲۳۱	۷۹
۱۱۱	۲۳۴	۸۰
۱۱۲	۲۳۷	۸۱
۱۱۳	۲۳۹	۸۲
۱۱۴	۲۴۲	۸۳
۱۱۵	۲۴۳	۸۴
۱۱۶	۲۴۵	۸۵
۱۱۷	۲۴۷	۸۶
۱۱۸	۲۴۹	۸۷
۱۱۹	۲۵۱	۸۸
۱۲۰	۲۵۲	۸۹
۱۲۱	۲۵۴	۹۰
۱۲۲	۲۵۹	۹۱
۱۲۳	۲۶۱	۹۲
۱۲۴	۲۶۳	۹۳
۱۲۵	۲۶۶	۹۴
۱۲۶	۲۶۸	۹۵
۱۲۷	۲۷۰	۹۶
۱۲۸	۲۷۲	۹۷
۱۲۹	۲۷۵	۹۸
۱۳۰	۲۷۷	۹۹
۱۳۱	۲۷۹	۱۰۰
۱۳۲	۲۸۰	۱۰۱
۱۳۳	۲۸۳	۱۰۲
۱۳۴	۲۸۵	۱۰۳
۱۳۵	۲۸۷	۱۰۴
۱۳۶	۲۹۱	۱۰۵
۱۳۷	۲۹۴	۱۰۶

دیباچه

می خواست گل که دم زند از رنگ و بوی تو
از غیرت صبا، نفیش در دهان گرفت

حافظ

یکی از منابع شناخت اسلام، سیره و روش زندگانی حضرت محمد ﷺ است؛ چون خداوند، ایشان را اسوه و الگوی کامل زیستن مادی و معنوی برای انسان معرفی می‌کند.

یکی از افتخارهای مسلمانان این است که تمام دقایق زندگانی آن حضرت از زمان تولد تا وفات ایشان در زمینه گفتار و رفتار و ویژگی‌های جسمی و معنوی ثبت و ضبط شده است. افزون بر آن، پژوهشگران اسلامی که شیفته پیامبر محبوب خویش بوده‌اند، با تحلیل و بررسی سرتاسر زندگی ایشان، اصول زندگی انسانی را از لایه‌لای آن استنباط کرده‌اند که مجموع این پرداخته‌ها، سیره رسول اکرم ﷺ را تشکیل می‌دهد. بدون شک، هر پیامبری، خلیفه خداوند در روی زمین است و چه کسی بدین مقام، سزاوارتر از نبی اکرم ﷺ؛ که او برترین مردم و پیامبران است. محمد ﷺ، نمونه عقل و کمال، سرچشمه حکمت و جلال، مظہر دانش، اسوه شجاعت و پرهیزگاری و انسان کامل و برخوردار همه مقام‌ها و ارزش‌های بلند انسانی است. در هیچ

یک از رفتارهایش، نشانی از ضعف و ناپستی نمی‌توان یافت و رفتارش از هرگونه پراکندگی و تناقض تهی است. خلاصه کلام اینکه او انسانی معصوم و مصون از خطأ و میزا لغزش و افضل مخلوقات جهان هستی است. به همین دلیل، خداوند، محمد ﷺ را الگوی بنی آدم، در طول همه قرن‌ها قرار داده و اطاعت ازوی را حتی در کوچک‌ترین کارها امری شایسته شمرده است. خداوند می‌فرماید:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْوَأُ حَسَنَةً. (احزاب: ۲۱)

برای شما در رسول خدا ﷺ نمونه و سرمشق نیکوبی برای پیروی است.

رُخْ زَيْبَا، يَدْ بِيَضَا، دَمْ عَيْسَى ذَارِي

آنچه خوبان همه دارند، تو تنها داری

و اینک که ناخدای دشت سبز سیادت، جان زمان را به زیور زیبای نام نبی مکرم آراسته، پسندیده است که سیرت آن حضرت را دریابیم و این گوهرهای درخشان را چون هدیه‌ای گران‌بها، فراروی همکاران خویش قرار دهیم. پژوهش پیش رو توسط جناب آقای سیدحسین اسحاقی و ویرایش جناب آقای محمدصادق دهقان به برنامه سازان رسانه ملی پیش‌کش می‌شود. باشد که همت والا یشان، پیروی از سیره نبوی را در جامعه اسلامی بیش از پیش نهادینه سازد.

انه ولی التوفيق

اداره کل پژوهش

مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما

پیش‌گفتار

سیره پیشوایان دین اسلام به ویژه پیامبر اکرم ﷺ یکی از منابع شناخت معارف اسلامی به شمار می‌رود. «آنچه ما موظفیم از وجود پیغمبر اکرم ﷺ استفاده بکنیم، هم در گفتار است و هم در رفتار، هم در قول است و هم در فعل؛ یعنی سخنان پیغمبر برای ماراهنما و سند است و باید از آن بهره بگیریم و همچنین فعل و رفتار پیغمبر.^۱ همین طور که سخن پیغمبر معنا دارد و برای یک معنا ادا شده است، رفتارهای پیغمبر هم همه معنا و تفسیر دارد و باید در آنها تعمق کرد.^۲ رفتار پیغمبر ما همانند سخشن، آن قدر عمیق است که از جزئی‌ترین کار پیغمبر می‌شود قوانین استخراج کرد. یک کار کوچک پیغمبر، یک چراغ است، یک شعله است [و] یک نورافکن است برای انسان که تا مسافت‌های بسیار دور را نشان می‌دهد.

سیره در زبان عربی از ماده «سیر» است. «سیر» یعنی حرکت، رفتن، راه رفتن. «سیره» یعنی نوع راه رفتن. سیره بر وزن فعله است و فعله در زبان عربی بر نوع دلالت می‌کند. مثلاً جلسه یعنی نشستن و چلسه یعنی سبک و نوع نشستن و این نکته دقیقی است. سیر یعنی رفتن، رفتار، ولی سیره یعنی نوع و سبک رفتار. آنچه مهم است شناختن سبک رفتار پیغمبر است. آنها که

۱. مرتضی مطهری، سیری در سیره نبوی، ص ۴۰.

۲. همان، ص ۴۴.

سیره نوشته‌اند، رفتار پیغمبر را نوشته‌اند. این کتاب‌هایی که ما به نام سیره داریم، سیر است نه سیره. مثلاً سیره حلبیه، سیر است و نه سیره. اسمش سیره هست، ولی واقعیت سیر است. رفتار پیغمبر نوشته شده است، نه سبک پیغمبر در رفتار، نه اسلوب رفتار پیغمبر، نه قدر پیغمبر.^۱

سیره پیغمبر یعنی سبک پیغمبر و روشه که پیغمبر در عمل و در روش برای مقاصد خودش به کار می‌برد. بحث ما در مقاصد پیغمبر نیست. مقاصد پیغمبر عجالتاً برای ما محرز است. بحث ما در سبک پیغمبر است؛ در روشه که پیغمبر برای هدف و مقصد خودش به کار می‌برد. مثلاً پیغمبر تبلیغ می‌کرد. روش تبلیغی پیغمبر چه بود؟ چه سبکی داشت... سبک پیغمبر در معاشرت با اصحاب و یاران چگونه بود.^۲

پیغمبر اکرم ﷺ مردی بود که در عمل سیره داشت [و] روش و اسلوب داشت. منطق داشت و ما مسلمانان موظفیم که سیره ایشان را بشناسیم [و] منطق عملی ایشان را کشف کنیم برای اینکه از آن منطق در عمل استفاده بکنیم. حال آیا یک انسان می‌تواند از اول تا آخر عمر یک منطق داشته باشد که آن منطق برای او اصل باشد و اصالت داشته باشد؟^۳

خدای متعال به همه مسلمانان فرمان می‌دهد که پیغمبر ارجمند اسلام را مقتداً و سرمشق خود قرار دهند و در همه امور از او پیروی کنند:
 لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْوَةُ حَسَنَةٍ لِمَنْ كَانَ فِي ذُخْرِ اللَّهِ وَ الْيَوْمَ الْآخِرِ وَ ذَكْرُ اللَّهِ كَثِيرًا. (احزاب: ۲۱)

برای شما در رسول خدا ﷺ، نمونه و سرمشق نیکویی برای پیروی است برای آن کسی که به خدا و آخرت امیدوار است و بسیار خدا را یاد می‌کند.

۱. همان، صص ۴۸ و ۴۷.

۲. همان، ص ۵۳ و ۴۸.

۳. همان، ص ۶۴.

و نیز می‌فرماید:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانثِرُوهَا... (حشر: ۷)
آنچه رسول خدا^{علیه السلام} به شما می‌فرماید، بگیرید و از آنچه شما را باز
می‌دارد، دوری کنید.

امیر مؤمنان علی^{علیه السلام} در فرازی از نهج البلاغه می‌فرماید:
همانا رسول خدا^{علیه السلام} کافی است که نمونه و سرمشق تو فرار گیرد و
راهنمای تو بر نکوهیدگی و عیناکی دنیا و خواری‌ها و زشتی‌های فراوان
آن شود؛ چون هر سوی آن از او گرفته و برای غیر او گسترده شد و
برخورداری از آن از او بردیده و زیست‌هاییش از او دور کرده شد.

پس به پیامبر پاک و مطهر خود اقتدا کن که روش او نمودار و سرمشقی
است برای کسی که اقتدا جوید و تسلابی برای کسی که تسلیت خواهد و
محبوب‌ترین بندگان نزد خدا کسی است که رفتار پیامبر ش را سرمشق
خود سازد و به دنبال او رود. از دنیا اندکی به قدر ضرورت و با سختی و
مشقت می‌خورد و به آن باگوشه چشم نیز نگاه و توجه نمی‌کرد. بهلوی
او از همه مردم تهی ترو شکم او از همه خالی تر بود. دنیا به او عرضه شد
و او از پذیرفتن آن سر بر تافت. دانست که خدای سیحان چیزی را دشمن
می‌دارد، او نیز آن را دشمن داشت و چیزی را خوار شمرده، او نیز آن را
خوار انگاشت و چیزی را کوچک ساخته، او نیز آن را کوچک داشت و
اگر جز این نبود که آنچه خدا و رسول او دشمن داشته‌اند، دوست
می‌داریم و آنچه خدا و رسول او حقیر و ناچیز دانسته‌اند، بزرگ و عظیم
می‌پنداریم، همین برای نشان دادن مخالفت‌ها با خدا و سریعی سما از
فرمان الهی کافی بود. همانا آن بزرگوار بر روی زمین غذا می‌خورد و

همچون بردهگان می‌نشست و کفتش را به دست خود بینه می‌زد و لباس خود را وصله می‌کرد و بر الاغ بی پالان خود سوار می‌شد و دیگری را بر ترک خود سوار می‌کرد. پرده‌ای بر در خانه او آویختند که نقش‌هایی داشت. به یکی از زنان خود فرمود: «این پرده را از پیش چشم من دور کن که هرگاه به آن می‌نگرم، دنیا و زیورهای آن را به یاد می‌آورم». با دل خود از دنیا روگرداند و یاد آن را در خاطر خود میراند و دوست داشت که زیست دنیا از چشم او پنهان بماند تا زیوری از آن برنتگیرد. دنیا را پایدار نمی‌دانست و امید ماندن در آن نداشت و آن را از خود بیرون راند و دل از آن برگرد و دیده از آن فرو پوشاند. چنین است هر کس چیزی را دشمن دارد، خوش ندارد به آن بنگرد یا نزد وی آن را پاد کند. در روش رسول خدا^{علیه السلام} شناوهایی است که تو را به زشی‌ها و عیب‌های دنیا راهنمایی می‌کند؛ چون او همراه باستگان تزدیک خود در دنیا گرسنه به سر می‌برد و با منزلت بزرگی که داشت، زینت‌های دنیا از او دور مانده بود. پس بیننده با خرد خویش بنگرد که آیا خدا، محمد^{علیه السلام} را به این ترتیب (که از عیش و نوش دنیا به دور داشته بود) اکرام فرموده یا او را خوار و خفیف ساخته است. اگر بگویید او را خوار ساخته، به خدای عظیم سوگند، دروغ گفته است و اگر بگویید او را اکرام کرده، پس باید دریابد که خداوند غیر او را خوار داشته که دنیا را برایش گشترانده و آن را از کسی که از همه به او نزدیک‌تر و مقرب‌تر است، دور داشته است. پس باید اقتدا کننده، به بیامبر خود اقتدا کند و از او پیروی کنند و پا جای پای او گذارند، و گرنه از بدبهختی و هلاکت ایمن نخواهد بود؛ که خدای

متعال، محمد^{صلی الله علیه و آله و سلم} را نشانه‌ای برای قیامت و بشارت دهنده به بهشت و بیم‌دهنده از کیفر و عذاب قرار داده است. از دنیا، گرسنه بیرون رفت و به آخرت، سالم و بی‌عیب وارد شد. تا آن‌گاه که از جهان رحلت کرد، سنگی بر سنگی تنهاد و خدا بر ما متنی بزرگ دارد که از احسان خود، او را برای ما پیشرو نهاد که از او پیروی کنیم و پا جای پای او گذاریم.^۱

خداآوند به پیامبریش می‌فرماید:

«فَيَمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لَيُنَتَّ لَهُمْ؛ ای پیامبر! در برتو لطف خداوآوند، نسبت به مسلمانان نرم خوی شدی.» همچنین فرموده است: «وَلَوْ كَنْتَ فَظًا غَلِيظًا لَأَنْقُضُوا مِنْ حَوْلِكَ، اگر به جای اخلاق نرم و ملایم، اخلاقی خشن داشتی، مسلمانان از اطرافت پراکنده می‌شدند». (آل عمران: ۱۵۹).

این کتاب در دو بخش سامان یافته است: بخش نخست به روزشمار زندگی پیامبر اعظم^{صلی الله علیه و آله و سلم} اختصاص دارد که به صورت فشرده، رویدادهای مربوط به زندگی پیامبر گرامی اسلام را بازگو می‌کند. در بخش دوم، به تعداد سوره‌های قرآن، ۱۱۴ جلوه رفتاری و گفتاری آن حضرت در زمینه اخلاق فردی، خانوادگی و اجتماعی گلچین شده و در سه فصل گره آمده است. و اپسین کلام نیز تصویرگر رفتار رسول اکرم^{صلی الله علیه و آله و سلم} از زبان دو سید جوانان اهل بهشت، امام حسن و امام حسین^{علیهم السلام} و همچنین تبیین کننده مقصد پیامبران از نگاه معمار بزرگ انقلاب، امام خمینی^{ره} است. امیدواریم در سالی که به نام مبارک پیامبر اعظم^{صلی الله علیه و آله و سلم} آراسته شده است، این پژوهش مورد استفاده خوانندگان و مخاطبان قرار گیرد.